

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

03 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților recursul ordinar declarat de către avocatul Cîrjeu Vladimir în numele „Băncii Comerciale Române Chișinău” SA prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Viziteu Alexandru XXX, născut la XXX,
originar și domiciliat în XXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 27.03.2018 – 27.12.2018 (prima instanță);
2. 11.02.2019 – 17.04.2019 (instanța de apel);
3. 25.06.2019 – 03.12.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 27 decembrie 2018, Viziteu Alexandru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 238 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2 500 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 50 000 mii lei.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Viziteu Alexandru având o stare nefavorabilă și urmărind scopul dobândirii ilicite a creditului prin înșelăciune în vederea situației materiale, acționând după un plan bine chibzuit în prealabil, la 26.10.2007 a încheiat contractul nr. XXX cu Banca Comercială Română Chișinău SA cu sediul pe adresa str. XXX mun. Chișinău, prezentând cu bună știință informații false conform căruia ultimul a beneficiat de un credit în sumă de 350 000 lei pe un termen de 5 ani, ulterior în baza acestuia, ridicând în numerar suma de bani menționați.

Astfel, în vederea obținerii creditului nominalizat, Viziteu Alexandru, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, cunoscând cu certitudine că carnetul de muncă cu seria XXX și certificatul cu privire la venituri din 11 octombrie 2007, conform cărora este director al SRL „

Vizitagrocom”, având un salariu lunar în sumă de 18 500 lei sunt false, a prezentat cu bună știință actele menționate la Banca Comercială Română Chișinău cu sediul pe adresa str. XXX, mun. Chișinău, solicitând eliberarea creditului în sumă de 350 000 lei.

Urmare a informațiilor false prezentate de Viziteu Alexandru în baza contractului de credit nr. 1773 din 20.10.2007, BC „Banca Comercială Română” SA i-a eliberat acestuia un credit în sumă de 350 000 lei, care nu a fost restituită, cauzând în așa mod BC „Banca Comercială Română” SA, dauna materială în proporții deosebit de mari.

Conform informației din baza de date a Inspectoratului Fiscal de Stat, Viziteu Alexandru pentru perioada anului 2007 nu a obținut și respectiv nici nu a declarat careva venituri, iar pentru perioada anului 2008 a declarat venit în sumă de 4 200 lei, fapt ce evidențiază intenția directă de a folosi acte false și scopul criminal urmărit.

Acțiunile inculpatului Viziteu Alexandru au fost încadrate în baza art. 238 alin. (2) Cod penal „*prezentarea cu bună știință a unor informații false în scopul obținerii unui credit, dacă prin aceasta au fost cauzate instituției financiare daune în proporții deosebit de mari*”.

2. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, aceasta a fost atacată cu apel de către:

2.1 Avocatul Istrati Adrian în numele inculpatului Viziteu Alexandru, care a solicitat, admiterea apelului, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi decizii potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu achitarea inculpatului.

În susținerea apelului, a invocat că:

- fiind audiat inculpatul, atât la urmărirea penală cât și la judecarea cauzei, a declarat că în toamna anului 2007 a activat în calitate de administrator la SRL „Vizitagrocom”, unde a hotărât să procure un autocamion pentru activitatea sa, iar în calitate de persoană fizică s-a adresat la BCR pentru a primi un credit și a procura un autocamion de model Renault Magnum, costul căruia constituia suma de 35 000 euro, iar inculpatul dispunând doar de jumătate din suma respectivă s-a adresat la BCR pentru perfectarea contractului de creditare a sumei de 350 000 lei care la etapa respectivă constituia aproximativ 50% din prețul autocamionului;

- infracțiunea de dobândire a creditului prin înșelăciune este o infracțiune materială și se consideră consumată din momentul cauzării instituției financiare a daunelor în mărime mai mare sau egală cu 500 unități convenționale;

- prin gajarea de către inculpat a unui bun valoarea de piață a căruia la data eliberării creditului era de două ori mai mare decât suma creditului, banca din start era asigurată și apărată de cauzarea a careva prejudiciu, factorul decisiv la aprobarea eliberării creditului către inculpatul Viziteu Alexandru nu a fost certificatul de salariu ci existența bunului gajat;

- în lipsa prejudiciului, nu există elementele constitutive ale infracțiunii, motiv din care inculpatul Viziteu Alexandru urma a fi achitat;

- condamnarea a fost bazată mai mult pe deducții, supoziții, afirmații ale procurorului, care nu au fost probate în nici un fel;

- ordonanțele de punere sub învinuire și rechizitoriu contravin prevederilor legale și anume acestea contravin prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 66 alin. (22) pct. 1) Cod de procedură penală;

- nu a fost respectate prevederile naționale și internaționale sub aspectul asigurării garanției dreptului la un proces echitabil, iar organul de urmărire penală i-a limitat inculpatului esențial drepturile prevăzute de art. 66 Cod de procedură penală, printre care se evidențiază și dreptul să cunoască pentru ce faptă este învinuit;

- la baza acuzării inculpatului nu au fost puse careva probe directe, vinovăția acestuia bazându-se pe presupuneri.

2.2. Reprezentantul Cîrjeu Vladimir în numele părții – vătămate Banca Comercială Română SA, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 238 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse mai aspre sub formă de închisoare, cu admiterea acțiunii civile și dispunerea încasării din contul inculpatului în beneficiul BCR Chișinău SA a sumei de 203 189 lei 14 bani pentru prejudiciul material cauzat prin infracțiune.

În susținerea apelului, a invocat că:

- prima instanță eronat a stabilit că infracțiunea comisă de inculpat face parte din categoria celor ușoare, pe când conform art. 16 Cod penal aceasta se califică ca fiind una gravă;

- instanța nu a apreciat în modul corespunzător faptul că inculpatul nu și-a recunoscut vina, nu a achitat prejudiciul cauzat;

- nu s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii, fapt care a dus la aplicarea unei pedepse neechitabile care nu va asigura realizarea scopului pedepsei penale.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2019, s-au respins ca nefondate apelurile declarate, s-a menținut sentința fără modificări.

3.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a constatat că prin acțiunile sale inculpatul Viziteu Alexandru a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 238 alin. (2) Cod penal, argumentând pe deplin poziția adoptată, atât din punct de vedere a cercetării în ansamblu a circumstanțelor cauzei, cât și din punct de vedere a prevederilor legale.

Instanța de apel a respins argumentul apărării referitor la faptul că acuzarea nu a prezentat careva probe pertinente, concludente care ar dovedi vinovăția inculpatului, or, potrivit declarațiilor reprezentantului părții vătămate Cîrjeu Vladimir „ ... *dat fiind faptul că inculpatul Viziteu Alexandru a început să*

înregistreze restanțe la BCR Chișinău, a înaintat acțiune civilă, iar conform Hotărârii Judecătorei Bălți din 03.09.2010, autocamionul gajat a fost comercializat la data de 12.01.2011 la un preț de 8900 euro, ca rezultat al comercializării datoriei nu a fost stinsă integral, aceasta la moment constituind suma de 207 780 lei 58 bani, inclusiv soldul creditului 82 647 lei 56 bani, dobânzi calculate și neachitate 120 541 lei 55 bani, în opinia băncii prin acțiunile inculpatului, băncii i-a fost cauzat un prejudiciu material care constă în soldul creditului neachitat și a dobânzii neachitate, adică venitul ratat. Cu certitudine prezentarea unei informații veridice cu privire la starea financiară a inculpatului nu i-ar fi permis băncii să-i acorde acest credit....Potrivit raportului de evaluare nr. 112/07 valoarea de piață la situația din 09.10.2007 a autocamionului de model Reno Magnum a constituit 720 000 lei, pentru acordarea oricărui credit garantat se iau în considerare 2 surse de rambursare, sursa primară constituind veniturile clientului și sursa secundară constituind garanțiile reale. Atât venitul reflectat în certificat precum și valoarea autocamionului gajat au constituit temei de acordare a creditului”.

Instanța de apel a reținut faptul că declarațiile citate mai sus au fost confirmate și prin cererea de credit pentru persoanele fizice nr. 4704, prin care Viziteu Alexandru la 19.10.2007 a solicitat posibilitatea acordării unui împrumut în sumă de 350 000 lei, pe o perioadă de 5 ani, lăsând în gaj autocamionul „Renault Magnum”, fiind anexat certificatul cu privire la veniturile înregistrate pe parcursul ultimilor 12 luni eliberat de SRL „Vizitagrocom” din numele contabilului șef Zarișnaia Valentina din 11.10.2007, certificatul prezintă graficul de salarizare a inculpatului pe parcursul perioadei de un an de zile începând cu luna octombrie 2006 până în septembrie 2007, potrivit căruia venitul net înregistrat de Viziteu Alexandru pe parcursul ultimilor 12 luni constituie 171 251 lei. Suma impozitului pe venit începând cu octombrie 2006 până în octombrie 2007 a constituit duma de 39 675 lei, 90 bani.

Instanța de apel a ținut să menționeze faptul că potrivit informației din baza de date al Inspectoratului Fiscal de Stat și anume Nota informativă privind plățile salariale și alte plăți efectuate de către patron în folosul angajaților privind impozitul pe venit reținut din aceste plăți pentru perioada fiscală A/2007 și A/2008, suma impozitului pe venit constituie 366 lei pentru anul 2006, 555 lei pentru anul 2007 și 165 lei pentru anul 2008, astfel suma impozitului pe venit pentru anul 2006 și 2007 constituie 921 lei, contrar certificatului cu privire la venituri înregistrate pe parcursul ultimilor 12 luni din 11.10.2007 ce indică suma de 39 675 lei.

Nu au fost reținute nici alegațiile avocatului inculpatului precum că inculpatul a declarat salariul indicat în carnetul de muncă și certificatul cu privire la salariu a fost unul estimativ din motiv că venitul unei întreprinderi agricole se calculează după strângerea roadei și realizarea acesteia, or conform declarațiilor inculpatului din cadrul cercetării judecătorești din motiv că era director și nu primea un salariu, a

făcut un calcul împreună cu contabilul și a ajuns la suma de 18 800 lei lunar, certificatul respectiv a fost autentificat de el, impozitul nu a achitat și respectiv asemenea venit de 18 800 lei nu a primit nici atunci, nici ulterior, prin ce se confirmă că datele indicate în certificatul prezentat la bancă au fost denaturate.

Totodată instanța de apel nu a reținut argumentul inculpatului precum că salariu a fost unul estimativ din motivul că venitul unei întreprinderi agricole se calculează după strângerea roadei și realizarea acesteia, or potrivit certificatului prezentat s-a confirmat faptul că acestea au fost veniturile efective înregistrate pe parcursul a ultimilor 12 luni, ci nu un venit estimativ, mai mult fiind audiat în instanța de judecată inculpatul a confirmat că semnătura de pe declarația pe propria răspundere privind falsul în declarații și uzul de fals îi aparține și își asumă responsabilitatea din motiv că avea marfă de depozit.

Instanța de apel a respins alegațiile apelantului precum că inculpatul făcând un calcul simplu și scăzând datoria la zi indicată de bancă în mărime de 344 431 lei 87 bani din valoarea gajului stabilit de părți de 360 000 lei, a considerat că nu numai că a restituit integral creditul, dar banca urma să-i restituie diferența de aproximativ 15 000 lei apărută, colaboratorii băncii comunicându-i că creditul a fost achitat, iar banca nu are careva datorii față de inculpat, or, potrivit actelor prezentate conform hotărârii Judecătorei Bălți din 03.09.2010, autocamionul gajat a fost comercializat la data de 12.01.2011 la un preț de 8900 euro, ținând cont de faptul că în opinia băncii datoria nu a fost stinsă în adresa inculpatului a fost înaintată o notificare la data de 29.06.2015, care însă a fost refuzată de către inculpat de a o recepționa, fapt confirmat prin avizul de recepție.

Mai mult instanța de apel a respins și alegațiile apărării referitor la ordonanțele de punere sub învinuire și rechizitoriu, și anume că acestea contravin prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel nu a constatat încălcarea drepturilor inculpatului în instanța de fond, iar argumentele apărării precum că a fost îngădit dreptul la un proces echitabil a inculpatului nu a fost reținut deoarece verificând ansamblul de probe ce au fost administrate în conformitate cu prevederile de procedură penală, instanța nu a depistat careva încălcări de procedură la acumularea probelor, sau încălcări a drepturilor și intereselor inculpatului.

De asemenea instanța de apel a remarcat faptul că starea de fapt și de drept reținută în sarcina inculpatului, a fost apreciată în concordanță cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză relevante și analizate în cuprinsul sentinței.

Totodată instanța de apel a combătut argumentele invocate în cererea de apel de către avocatul inculpatului precum că învinuirea adusă lui Viziteu Alexandru nu și-a găsit confirmare, or de către instanța de fond au fost apreciate toate probele coroborate în ansamblu din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar versiunea apărării nu și-a găsit confirmare.

Instanța de apel nu a reținut poziția avocatului inculpatului precum că urmau a fi apreciate critic declarațiile reprezentantului părții vătămate or, instanța de fond just le-a apreciat ca fiind veridice, nefiind stabilite careva circumstanțe de a pune la îndoială depozițiile acestuia, care cu precizie a menționat faptele care au avut loc, cu atât mai mult nu au fost constatate careva relații ostile dintre martor și inculpat, care ar pune la îndoială veridicitatea explicațiilor acestuia.

3.2. Cu referire la argumentele invocate în cererea de apel de către reprezentantul părții vătămate referitor la individualizarea eronată a pedepsei instanța de apel a reținut că prima instanță la stabilirea pedepsei a ținut cont de întreg spectru de circumstanțe și anume de atitudinea acestuia față de cele săvârșite.

Sub acest aspect instanța de apel a ținut să puncteze asupra faptului, că la individualizarea și stabilirea pedepsei instanța de fond a dat pe deplin eficiența prevederilor art. 16, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de personalitatea inculpatului, de scopul legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului, astfel că pedeapsa aplicată sub formă de amendă va asigura atingerea scopului pedepsei penale.

Cu referire la acțiunea civilă, instanța de apel a reținut ca fiind corectă concluzia primei instanțe prin care s-a respins primirea spre examinare a acțiunii civile, or după cum urmează din materialele cauzei cererea a fost înaintată după finalizarea cercetării judecătorești, prin ce au fost încălcate prevederile art. 221 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind explicate drepturile reprezentantului părții civile de a se adresa cu acțiune civilă într-un proces civil.

4. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, a declarat recurs ordinar reprezentatul Cîrjeu Vladimir în numele părții vătămate Banca Comercială Română Chișinău SA, care invoca temei pentru declararea recursului art. 427 alin. (1) pct. 6), pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei, cu stabilirea inculpatului Viziteu Alexandru a unei pedepse sub formă de închisoare, cu admiterea acțiunii civile, încasarea silită din contul inculpatului în beneficiul BCR Chișinău SA a sumei de 203 189 lei 14 bani cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul material cauzat prin infracțiune.

Invocând faptul că:

- la stabilirea și individualizarea pedepsei instanțele de fond nu au ținut cont de prevederile art. 16, 61, 75 Cod penal, astfel aplicându-i inculpatului o pedeapsă prea blândă;

- la aplicarea pedepsei nu a fost luat în considerare faptul că inculpatul nu și-a recunoscut vina, nu a restituit prejudiciul cauzat, de gravitatea infracțiunii;

- neîntemeiat nu a fost examinată acțiunea civilă, or aceasta a fost înaintată până la finisarea cercetării judecătorești, instanța de fond neîntemeiat a considerat că cercetarea judecătorească s-a finisat după audierea inculpatului.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a pledat pentru

inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat, invocând faptul că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, just a constatat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, încadrând corespunzător acțiunile făptuitorului.

5.1. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință și avocatul Istrati Adrian în numele inculpatului Viziteu Alexandru, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, invocând faptul că în cazul existenței unei datorii la credit după cum afirmă recurentul, ultimul urma să înainteze o acțiune civilă în instanța de judecată după data de 12.01.2011 dată când a fost vândut autocamionul de model „Reno Magnum”, fapt ce nu a avut loc. Mai invocă că până în prezent recurentul nici la urmărirea penală nici în cadrul cercetării judecătorești nici la examinarea cauzei în instanța de apel nu a înaintat acțiune civilă în cadrul procesului penal, din care motiv consideră inadmisibilă solicitarea recurentului cu privire la încasarea cărorva prejudicii.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că recursul declarat urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l admită, să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Reieșind din textul recursului declarat, Colegiul lărgit constată că recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectul nesoluționării acțiunii civile precum și aplicării unei pedepse individualizate contrar prevederilor legale, indicând drept temei de recurs pct. 6) și pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de prima instanță și de apel în cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiul invocat de recurent în prezentul recurs ordinar prevăzut de

art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și-a găsit confirmarea în cauza dată, sub aspectul că hotărârea instanței de apel nu cuprinde motive pe care se întemeiază soluția în partea nesoluționării acțiunii civile.

Potrivit art. 219 alin. (1) Cod de procedură penală „*acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.*”

După cum urmează din materialele cauzei și anume din procesul -verbal al ședinței de judecată a instanței de fond din 11 octombrie 2018 (f.d. 71-72, Vol.II) de către reprezentantul părții-vătămate Cîrjeu Vladimir a fost înaintată acțiunea civilă care prin încheierea instanței din aceeași dată a fost refuzată în primire deoarece „*acțiunea civilă este posibil de înaintat până la finalizarea cercetării judecătorești...*”, concluzia instanței de fond fiind reținută ca corectă și de către instanța de apel care în decizia sa a statuat că „*... instanța de fond corect a constatat că, reieșind din faptul că cercetarea judecătorească s-a finalizat, fiind cercetate toate probele care se referă la latura penală a cauzei, cu respectarea prevederilor art. 221 alin. (1) Cod de procedură penală, pentru a fi respectat termenul rezonabil de examinare a cauzei penale și reieșind din necesitatea stabilirii exacte a sumei despăgubirilor cuvenite, ce s-a dedus din depozițiile inculpatului în ședința de judecată, precum și datorită drepturilor părții vătămate de a înainta acțiunea civilă în ordinea procedurii civile, instanța de judecată a respins spre examinare acțiunea civilă în cauza penală.*”

Colegiul penal lărgit, apreciază concluzia instanței de apel ca fiind una nefondată și pripită, or, analizând materialele cauzei și anume procesul -verbal al ședinței de judecată a instanței de fond din 11 octombrie 2018 (f.d.72, Vol.II), este cert faptul că acțiunea civilă a fost înaintată pînă la finalizarea cercetării judecătorești, or, la materialele cauzei lipsește vreo încheiere cu privire la finalizarea cercetării judecătorești.

Este de menționat faptul că art. 376 alin. (2) Cod de procedură penală prevede că „*dacă nu au fost formulate cereri sau demersuri noi sau după soluționarea cererilor și demersurilor formulate și îndeplinirea în cazurile necesare a acțiunilor procesuale suplimentare, președintele ședinței de judecată declară cercetarea judecătorească terminată*” fapt ce lipsește în speța în cauză.

Având în vedere prevederile art. 221 alin. (1) Cod de procedură penală care prevăd că „*acțiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal pînă la terminarea cercetării judecătorești*” Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel urma să constate clar și corect la ce etapă a fost înaintată acțiunea civilă, aducând în acest sens argumente plauzibile și veridice.

Având în vedere cele descrise supra, Colegiul penal lărgit conchide asupra necesității admiterii recursului ordinar declarat de recurent, cu casarea deciziei în partea nesoluționării acțiunii civile și dispunerea rejudecării cauzei în ordine de apel în această parte de către aceiași instanță în alt complet de judecată, constatându-se o eroare de drept care se încadrează în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, sub aspectul că instanța de apel nu sa pronunțat prin argumente pertinente asupra motivelor din apel cu referire la soluționarea acțiunii civile în speța dată.

6.1. Cu referire la temeiul invocat de către recurent prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că analizând textul deciziei atacate se atestă faptul că, instanța de apel a adoptat o soluție corectă în partea individualizării pedepsei în privința lui Viziteu Alexandru în limitele sancțiunii prevăzute de art. 238 alin. (2) Cod penal.

În privința criticilor aduse de către recurent precum că „*instanța de apel la stabilirea și individualizarea pedepsei nu a ținut cont de prevederile art. art. 16, 61, 75 Cod penal astfel aplicându-i inculpatului o pedeapsă prea blândă*”, Colegiul penal lărgit reține că acestea nu sunt incidente cauzei, or, analizând textul deciziei contestate (f. d. 122-137, vol. II) se atestă indubitabil, că de către instanța de apel la stabilirea pedepsei s-a ținut cont în deplină măsură de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, comportamentul său în viața socială, precum și cel din înaintea și după săvârșirea infracțiunii incriminate, de faptul că acesta a săvârșit pentru prima oară o infracțiune gravă, s-a ținut cont de faptul că pedeapsa este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de condamnat cât și de alte persoane, ajungând corect la concluzia că corijarea și reeducarea inculpatului Viziteu Alexandru va fi posibilă și fără izolarea acestuia de societate, cu aplicarea unei sancțiuni pecuniare sub formă de amendă.

Totodată instanța de recurs menționează că, Curtea Europeană în jurisprudența sa, s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (*cauza Varga și alții v. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski v. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158*), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (*cauza Kyprianou v. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108*). Or, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul **în care o pedeapsă mai blândă**, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

6.2 La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii asupra tuturor motivelor invocate de apelant în apel cu privire la

soluționarea acțiunii civile în speța dată, și ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să pronunțe o hotărîre legală și întemeiată.

7. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Cîrjeu Vladimir în numele „Băncii Comerciale Române Chișinău” SA, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2019 în cauza penală privindu-l pe **Viziteu Alexandru XXX**, în partea laturii civile cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată.

Decizia în partea dispusă rejudecării nu se supune căilor de atac, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **27 decembrie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor